

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010901
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8122010901.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.04.2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/36/2022 zo dňa 05.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- v období od 01.05.2021 doposiaľ v obci C. D., okr. E., a inde, si ako prirodzený otec maloletých detí A. B., nar. XX.XX.XXXX, a B. B., nar. XX.XX.XXXX, úmyselne neplnil riadne a včas svoju povinnosť vyživovať iného, ktorá mu vyplývala priamo zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ako aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Cop/32/2013 zo dňa 29.05.2014, právoplatného dňa 24.06.2014, a vykonateľného dňa 16.07.2014, ktorým sa zvýšila výška výživného na deti tak, že otec detí je zaviazaný prispievať na výživu mal. A. sumou 70,- Eur a na výživu mal. B. sumou 50,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky od 01.12.2013 do budúca, čím mu za uvedené obdobie, po odpočítaní už zaplatených súm vznikol dlh na výživnom voči matke detí B. B. vo výške najmenej 1.300,- Eur, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2014 zo dňa 21.08.2020, právoplatným dňa 21.08.2020.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona pri prevahe jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, pri nezistení príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s týmto rozhodnutím, nakoľko je nezamestnaný a od 01.12.2023 nepoberá žiadne dávky v hmotnej núdzi, nemá ani životné minimum.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom

na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, dovolacie dôvody však nezistil.

Na okresnom súde bolo, podľa názoru krajského súdu, v posudzovanej trestnej veci vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Okresný súd dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom. Krajský súd však vzhľadom na časový odstup od rozhodovania okresného súdu považoval za potrebné doplniť dokazovanie vyžiadaním správy od matky maloletých detí, B. B., či od rozhodnutia okresného súdu nedošlo k úhrade dlžného výživného a to v celom rozsahu alebo aspoň čiastočne. V tomto smere preto krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením správy matky maloletých detí.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vykonané dokazovanie bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal, a že tento obžalovaný spáchal.

Obžalovaný v priebehu konania nepopieral, že výživné na svojich maloletých synov k rukám matky neuhradil tak, ako je to uvedené v rozsudku okresného súdu, uviedol, že uhrádza len nižšie výživné, nakoľko je nezamestnaný, pracoval len príležitostne v oblasti stavebných prác, má problém zamestnať sa kvôli záznamu v registri trestov, žije v rodinnom dome patriacom jeho matke. Ďalej obžalovaný uviedol, že okrem maloletých B. a A. nemá iné vyživovacie povinnosti, v spoločnej domácnosti s ním žije aj družka, deti naposledy videl pred dvoma rokmi na otcovom pohrebe. V minulosti prišiel o prácu aj z dôvodu, že sa spoločnosti, v ktorej pracoval, nedarilo a nebola mu vyplatená mzda. Krajský súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania správne aj okresný súd dospel k záveru, že obrana obžalovaného, že nemohol byť riadne zamestnaný, bola vyvrátená lekárskymi správami, z ktorých vyplýva, že neutrpel žiadny vážny úraz. Pokiaľ ide o nemožnosť zamestnať sa z dôvodu záznamu v registri trestov, tento argument obžalovaného neobstoí, keďže predchádzajúce dve odsúdenia boli zahladené, preto táto okolnosť nemohla byť prekážkou jeho pracovného uplatnenia.

Zo spáchania skutkov obžalovaného usvedčila svedkyňa B. B., ktorá uviedla, že synovia napriek tomu, že obžalovaný neplatil riadne výživné, netrpeli núdzou, o synov sa stará zo svojho príjmu, nemá v súvislosti s deťmi výdavky nad rámec bežných výdavkov. Krajský súd konštatuje, že okresný súd vo veci vytýčil viaceré termíny hlavného pojednávania zrejme v snahe, aby došlo k úhrade dlžného výživného obžalovaným, kde obžalovaný napríklad na hlavnom pojednávaní dňa 19.01.2023 uviedol, že má nastúpiť do zamestnania, a že uhradí dlžné výživné. Dňa 15.04.2024 doručila B. B. krajskému súdu vyjadrenie, z ktorého plynie, že obžalovaný za rok 2021 zaplatil výživné vo výške 120 eur, za rok 2022 190 eur, za rok 2023 1240 eur a za rok 2024 spolu 80 eur, teda oproti rozhodovaniu okresného súdu nedošlo k úhrade dlžného výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/256/2013 zo dňa 29.10.2019 boli maloletí A. B. a B. B. zverení do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bol povinný prispievať na výživu maloletého A. 80,- eur mesačne a B. 60,- eur mesačne k rukám matky do pätnásteho dňa v mesiaci vopred, počnúc od 01.07.2013 do budúca. Taktiež súd povolil splácať dlžné výživné spolu s bežným výživným v splátkach. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoP32/2023 zo dňa 29.05.2014 bol v konaní o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/256/2013 zo dňa 29.10.2013, zmenený výrok tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou 70,- eur mesačne a na maloletého B. sumou 50,- eur mesačne do budúca, vždy do pätnásteho dňa v mesiaci k rukám matky od 01.12.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 24P/257/2013 zo dňa 25.02.2014 bolo manželstvo B. B., F. B. a A. B. uzavreté dňa 20.05.2006 rozvedené a na čas po rozvoje bola schválená rodičovská dohoda, ktorou boli maloletí A. a B. B. zverení do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého A. sumou 80,- eur mesačne a maloletého B. sumou 60,- eur mesačne vždy do 28. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou rozsudku. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že tak okresný súd v prejednávanej trestnej veci ako aj prokurátorka okresnej prokuratúry v skutkovej vete nesprávne uvádzajú, že obžalovaný bol povinný platiť výživné na základe rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoP/32/2013, tento rozsudok však bol vydaný v konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/256/2013, ide teda o úpravu na čas do rozvodu

manželstva. Na čas po rozvoze manželstva je treba vychádzať z rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 24P/257/2013, ktorý upravuje čas po rozvoze manželstva, kým rozsudok sp. zn. 27P/256/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20CoP/32/2023 upravovali len čas do rozvodu manželstva. Krajský súd pochybenie okresného súdu v tomto smere nemohol napraviť, lebo by išlo o zmenu v neprospech obžalovaného a odvolanie nepodal prokurátor.

Obžalovaný teda tým, že bez vážnej prekážky úmyselne neplatil výživné na svojich maloletých synov vo výške, ktorá bola aj podľa názoru krajského súdu stanovená v minimálnej výške vzhľadom na vek a potreby maloletých detí, pričom bol v posledných dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený (rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2014 zo dňa 21.08.2014) naplnil po objektívnej stránke znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. c) Tr. zákona.

K výroku o treste vykonal okresný súd dokazovanie predovšetkým oboznámením odpisu registra trestov obžalovaného, z ktorého plynie, že tento mal doposiaľ v tomto registri tri záznamy, pričom v dvoch prípadoch sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený, naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/134/2014 zo dňa 21.08.2020 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, do 21.08.2023. Krajský súd konštatuje, že vzhľadom na to, že ide o skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, obžalovaný neuhrádza naďalej bežné a ani dlžné výživné, trest odňatia slobody vo výmere 1 roka bol trestom primeraným a správne aj okresný súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd konštatuje, že okresný súd opakovane odročoval hlavné pojednávanie s tým, že obžalovaný mal možnosť nájsť si zamestnanie a výživné uhradiť, pričom to nevyužil. Z tohto dôvodu, keďže považuje krajský súd rozsudok okresného súdu za zákonný a trest za primeraný, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.